Sygn. akt III RC 1/18

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszk

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko małoletniemu N. K.

o obniżenie alimentów

oddala pow ództwo

Sygn. akt III RC 1/18

1 ***UZASADNIENIE***

D. K. wniósł przeciwko małoletniemu N. K., reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową D. M., pozew o obniżenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31.05.2016r. w sprawie IIIRC 87/16 z kwoty 650zł do kwoty 500zł miesięcznie, płatnych na dotychczasowych warunkach i terminach.

W uzasadnieniu wskazał m.in., iż ma obecnie na utrzymaniu trzeciego małoletniego syna ur. (...), (...). zawarł związek małżeński, jego żona ma na utrzymaniu dwoje dzieci z poprzedniego związku. Argumentował, iż założenie nowej rodziny, a zwłaszcza narodziny kolejnego dziecka jest niewątpliwie i przede wszystkim istotną zmianą stosunków wpływającą na wysokość alimentów zasądzonych na rzecz małoletnich dzieci z poprzednich związków. Wskazywał, iż w chwili orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego prowadził działalność gospodarczą, z której po uiszczeniu składek i podatków pozostawała mu kwota 3.500zł miesięcznie, w czerwcu 2016r. zmuszony był zamknąć działalność, obecnie jego wynagrodzenie wynosi 2.000zł brutto.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego N. K. D. M. nie zgodziła się z pozwem (stanowisko – k. 52 od godz. 00:01:38 do godz. 00:01:49)

S ąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni N. K. ur.(...) w T. jest synem D. K. i D. M..

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem z dnia 31 maja 2016r. w sprawie IIIR 87/16 zasądził od pozwanego D. K. na rzecz małoletniego powoda N. K. tytułem alimentów kwotę po 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda D. M. z góry do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 22 lutego 2016 roku. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 28 grudnia 2016r.

(dow ód: akta SR w Tczewie IIIRC 87/16: - odpis aktu urodzenia – k. 4, wyrok SR w Tczewie – k. 110, wyrok SO w Gdańsku – k. 152)

W dacie ustalania alimentów małoletni N. K. mieszkał wraz z matką D. M. w S. w mieszkaniu do niej należącym. W tamtym czasie miesięczny koszt utrzymania małoletniego N. wynosił 1.050zł i w jego skład wchodził udział w opłatach mieszkaniowych w średniej wysokości około 250zł, wyżywienie – 350 złotych, odzież – 100 złotych, pieluchy – 200 złotych oraz inne środki czystości i kosmetyki – 100 złotych i inne wydatki, w tym leki i wizyty lekarskie – około 50zł.

(dowód: akta SR w Tczewie IIIRC 87/16: - zeznania D. M. – k. 109 od godz. 00:10:14 do godz. 00:19:26 i od godz. 00:29:44 do godz. 00:30:10, zeznania D. K. – k. 109 od godz. 00:20:33 do godz. 00:28:00 i od godz. 00:30:10 do godz. 00:30:21, faktury – k. 88-101, zawiadomienie o miesięcznym wymiarze opłat za lokal – k. 102, potwierdzenia transakcji – k. 103-106)

Poprzednio przedstawicielka ustawowa małoletniego N. K. - D. M. pobierała zasiłek macierzyński w kwocie około 3.000zł miesięcznie. Wcześniej pracowała w O. jako konsultant z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości około 1.200 złotych. Miała 30 lat oraz zawód technika handlowca.

(dowód: akta SR w Tczewie IIIRC 87/16: - zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 109 od godz. 00:10:14 do godz. 00:19:26 i od godz. 00:29:44 do godz. 00:30:10, zaświadczenie – k. 87, zaświadczenie MOPS – k. 86, zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach – k. 144)

W dacie orzekania o alimentach na rzecz N. K., powód D. K. od dnia 09 czerwca 2016r. był zatrudniony w (...) R. P. na stanowisku k. (...) z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 1.850zł brutto miesięcznie. Wcześniej tj. do 07 czerwca 2016r. prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie naprawy i konserwacji statków i łodzi. Wówczas jego średni dochód - po uiszczeniu podatków oraz składek - wynosił około 3.500 złotych netto miesięcznie.

Na starszego syna z poprzedniego związku powód był zobowiązanym do płacenia alimentów w wysokości 800 złotych miesięcznie.

D. K. mieszkał sam, we własnym mieszkaniu, na zakup którego zaciągnął kredyt, którego miesięczna rata wynosiła 859 złotych. W skład kosztów jego utrzymania wchodziły m.in. takie wydatki jak: czynsz, telefon, telewizja (...)+, energia elektryczna, Internet.

Powód miał wtedy 30 lat i zawód cukiernika-piekarza.

(dowód: akta SR w Tczewie IIIRC 87/16: zeznania pozwanego – k. 109 od godz. 00:20:33 do godz. 00:28:00 i od godz. 00:30:10 do godz. 00:30:21, Informacje o Działalności Gospodarczej – k. 3, 143, zaświadczenie – k. 82, faktury – k. 24-28, potwierdzenia wykonania operacji – k. 29-72, odpisy księgi wieczystej – k. 74-80, zestawienie rat i odsetek do umowy – k. 83, powiadomienie o zmianie opłat – k. 84, umowa o pracę – k. 142, wydruk (...) k. 143, zaświadczenie o zarobkach – k. 149)

Powód D. K. w dniu (...) zawarł związek małżeński z A. N.. Ze związku tego w dniu (...) urodził się mu syn P. K.. P. ma atopowe zapalenie skóry w związku z czym przyjmuje leki i wymaga stosowania maści. Musi jeść pokarmy bez laktozy. Wymaga podawania mleka, które jest na recepty. W ciągu miesiąca zużywa 6-7 puszek mleka, gdzie jedna kosztuje 17zł. Koszt utrzymania P. K. wynosi około 500zł miesięcznie.

Powód mieszka obecnie z synem, żoną A. K. oraz dwojgiem dzieci żony z poprzedniego związku - (...) i O. N., w mieszkaniu należącym do jego ojca. W skład opłat mieszkaniowych zajmowanego przez nich mieszkania wchodzą: czynsz - 631zł miesięcznie, energia elektryczna – 201zł co dwa miesiące. Rodzina otrzymuje 500+ na dwoje dzieci. Powodowi pomagają w utrzymaniu rodzice jego oraz rodzina jego żony.

Powód i jego żona A. N. w swoim małżeństwie ustanowili rozdzielność majątkową.

Powód nadal jest zatrudniony w (...) R. P. na stanowisku k. (...), przy czym jego wynagrodzenie wynosi obecnie 2.100zł brutto miesięcznie. Razem z premią z wykonywanej pracy osiąga dochód w wysokości 2.200-2.300zł netto miesięcznie. W stoczni pracuje od 2014r., a w zawodzie k. (...)od 2002r. Posiada uprawnienia na palnik gazowy, cięcie i sczepianie. Ma uprawnienia do pracy na wysokościach. Zajmuje się prostowaniem stali. W chwili obecnej powód nie szuka innej pracy.

Powód pracuje w godzinach od 7 do 15, nie pracuje w weekendy. Czasami pracuje w nadgodzinach, przy czym w ostatnich miesiącach nie pracował.

D. K. w 2017r. osiągnął dochód w wysokości 22.665,00zł.

Powód D. K. nadal jest zobowiązany do łożenia na utrzymanie starszego syna M. K. alimentów w wysokości 800zł miesięcznie. Wystąpił do sądu o obniżenie tych alimentów. Sprawa jest w toku.

Powód nie posiada majątku, samochodu oraz nie ma oszczędności.

Żona powoda nie pracuje. Sprawuje opiekę nad dziećmi w związku z czym nie zamierza w najbliższym czasie podjąć pracy. Powód nie wie, czy żona posiada majątek, nieruchomości, wie, że ma ona samochód V. T..

(dow ód: zeznania powoda – k. 121v od godz. 00:13:36 do godz. 00:28:39 i od godz. 00:29:59 do godz. 00:40:30 w zw. z k. 52v od godz. 00:05:42 do godz. 00:16:26 i k. 64 od godz. 00:01:50 do godz. 00:03:05, odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 13, odpisy skrócone aktów urodzeń – k. 14-16, akt notarialny – k. 74-75, umowa o pracę – k. 17, aneks do umowy o pracę – k. 18, wyrok SO w Gdańsku z dnia 09.07.2014r. IIC 2352/14 – k. 11-12, dowody wpłaty – k. 51, 76-81, potwierdzenie wykonania przelewu – k. 82-83, faktury – k. 84-85, zaświadczenie o zarobkach – k. 61, PIT-37 k. 62-63, informacja o zameldowaniu – k. 73, informacja od lekarza – k. 119-120)

Małoletni pozwany N. K. nadal mieszka z matką w tym samym mieszkaniu co poprzednio. W skład opłat mieszkaniowych zajmowanego przez nich mieszkania wchodzą: czynsz – 148,45zł średniomiesięcznie, gaz (do ogrzewania i kuchenki) – w okresie zimowym 250zł miesięcznie, prąd – 130zł miesięcznie, opłata za nieczystości – 50zł miesięcznie.

W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodzą: wyżywienie – 300zł, odzież i obuwie – 100-150zł, pieluchy – 150zł (w czasie choroby do 180zł), kosmetyki i środki czystości – 230zł (w tym sudocrem, krem na słońce, mróz – ze względu na jasną cerę, pasta do zębów, szampon, chusteczki, płyn do kąpieli), rozrywka – 30-50zł, leki na alergię – ok. 15zł. Dodatkowo matka podaje pozwanemu witaminę C, B, F (od października do połowy kwietnia) i D w okresie zimowym (20zł), leki na zapalenie dziąseł oraz wodę morską (15-17zł), w okresie zimowym leki na odporność (50zł). Małoletni ma ubytek przegrody międzyprzedsionkowej, jest pod opieką kardiologa, u którego raz w roku ma wizyty. Na antybiotyki w czasie gdy jest chory potrzebna jest kwota 60-70zł. Miesięcznie koszt leków wynosi około 170zł.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego – k. 122-122v od godz. 00:40:30 do godz. 00:50:55 w zw. z k. 52v-53 od godz. 00:16:26 do godz. 00:28:00, zawiadomienie – k. 34, faktury – k. 35-37, 50, informacja ze Spółdzielni – k. 70, dane pacjenta – k. 91-93)

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego D. M. obecnie nie pracuje. Jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Wcześniej pracowała na umowę zastępstwo w ośrodku sportowym, gdzie otrzymywała wynagrodzenie 320-400zł miesięcznie. Od 15 października 2018r. ma opiekować się dzieckiem bratowej, za co ma otrzymywać 600-700zł. Otrzymuje świadczenie 500+ i rodzinne w wysokości 90zł.

W 2015r. osiągnęła dochód w wysokości 26.845,41zł, w 2016r. w wysokości 45.559,80zł, a w 2017r. w wysokości 5.052,40zł

W utrzymaniu pomagają jej rodzice.

Matka pozwanego nie posiada oszczędności, ma niesprawny samochód, z którego nie korzysta.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego – k. 122-122v od godz. 00:40:30 do godz. 00:53:57 w zw. z k. 52v-53 od godz. 00:16:26 do godz. 00:28:00, PIT-36 – k. 38-43,94-99, 105-110, PIT/B – k. 44-49, 100-101, 111-112, PIT/O- 102-104, 113-115, opinia mBanku – k. 86, podsumowanie – k. 87-88, karta świadczeń osoby – k. 89-90)

Powód nie widuje małoletniego N.. Ostatni raz widział go 03 czerwca 2016r. i potem na badaniach w (...). Przed sądem jest prowadzone postępowanie o kontakty powoda z małoletnim pozwanym. Powód nie robi synowi prezentów. Nie wysyła mu paczek na urodziny i święta.

(dow ód: zeznania powoda – k. 121v od godz. 00:13:36 do godz. 00:28:39 w zw. z k. 52v od godz. 00:05:42 do godz. 00:16:26, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego – k. 122-122v od godz. 00:40:30 do godz. 00:50:55 w zw. z k. 52v-53 od godz. 00:16:26 do godz. 00:28:00)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zebranych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIIRC 87/16 Sądu Rejonowego w Tczewie, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań powoda D. K. i przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego N. K. D. M..

Na wstępie podkreślić należy, iż Sąd w swoich rozważaniach pominął kwestie kontaktowania się powoda z małoletnim pozwanym, albowiem obowiązek alimentacyjny jest niezależny od kontaktów rodziców z dzieckiem i zadaniem Sądu w niniejszym postępowaniu nie było rozstrzyganie w tym zakresie. Poza tym przed sądem prowadzone jest postępowanie w przedmiocie kontaktów D. K. z małoletnim N. M.-K..

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda D. K. co do jego aktualnej sytuacji życiowej, w szczególności do tego, że po tym jak ustalono alimenty na rzecz małoletniego N. wstąpił w związek małżeński, z którego urodził się mu syn P. K., że mieszka z żoną, z synem P. oraz dwojgiem dzieci swojej żony, pochodzących z jej wcześniejszego związku, że z żoną pozostaje w rozdzielności majątkowej, że jest zatrudniony w (...) R. P. na stanowisku k. (...), gdzie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.200-2.300zł netto miesięcznie, że w stoczni pracuje od 2014r., w zawodziek. (...) od 2002r., że posiada uprawnienia na palnik gazowy, cięcie i sczepianie, że ma uprawnienia do pracy na wysokościach, że zajmuje się prostowaniem stali, co do wysokości ponoszonych opłat mieszkaniowych, kosztów utrzymania syna P. oraz, że na swoim utrzymaniu ma jeszcze jednego starszego syna M., na którego płaci alimenty w wysokości 800zł, albowiem jego zeznania były jasne, spójne i logiczne oraz co do zasady nie były kwestionowane przez stronę przeciwną, a w zakresie osiąganego przez niego dochodu znajdowały poparcie w przedłożonych zaświadczeniach i umowie o pracę.

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego N. K. - D. M. odnośnie aktualnej sytuacji małoletniego, kosztów jego utrzymania, tego, że od czasu ustalenia alimentów na jego rzecz nie uległy one zmniejszeniu oraz odnośnie sytuacji finansowej jej samej, albowiem są one jasne oraz zasadniczo nie były kwestionowane przez powoda.

Sąd, ustalając stan faktyczny, pominął wydruki z portalu internetowego przedłożone przez przedstawicielkę ustawową na rozprawie w dniu 26 września 2018r. (k. 116-118), albowiem informacje w nich zawarte dotyczą ewentualnie sytuacji majątkowej żony powoda, z którą ma on rozdzielności majątkową, w związku z czym pozostają bez większego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Materialno-prawną podstawą powództwa o obniżenie alimentów jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego lub zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch przesłanek na mocy art. 135 § 1 kro uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym ingerencja w istnienie obowiązku oraz wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Jednocześnie zgodnie z treścią przepisu art. 133§1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przenosząc powyższe wywody na realia niniejszej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, iż poza sporem pozostaje, iż małoletni pozwany N. K. nie posiada majątku, z którego uzyskiwałyby dochód, a także nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się.

W związku z powyższym, oceniając zasadność powództwa Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb małoletniego pozwanego N. K. jak i sytuację majątkową powoda D. K., a w szczególności zmiany tychże okoliczności na przestrzeni ostatnich niespełna dwóch lat tj. od czasu uprawomocnienia się wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31 maja 2016r. w sprawie IIIRC 87/16, co nastąpiło w dniu 28 grudnia 2016r., do chwili obecnej. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Można więc powiedzieć, że postępowanie dowodowe ma charakter porównawczy tego co było podstawą ustalenia alimentów w sprawie poprzedniej, z tym co jest w sprawie wytoczonej na podstawie art. 138 kro. Przedmiotem postępowania dowodowego jest zatem zmiana okoliczności (stosunków) zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego.

W ocenie Sądu, w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozwanego N. M. oraz w zakresie możliwości zarobkowych powoda D. K. nie nastąpiły takie zmiany, które uzasadniałyby obniżenie wysokości alimentów ustalonych od powoda na rzecz małoletniego pozwanego.

Alimenty na rzecz małoletniego pozwanego zostały poprzednio ustalone dwa lata temu. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosił wówczas 1.050zł (udział w opłatach mieszkaniowych w średniej wysokości około 250zł, wyżywienie – 350 złotych, odzież – 100 złotych, pieluchy – 200 złotych oraz inne środki czystości i kosmetyki – 100 złotych i inne wydatki, w tym leki i wizyty lekarskie – około 50zł) - w tym zakresie Sąd kierował się materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach IIIRC 87/16 Sądu Rejonowego w Tczewie, a także ustaleniami poczynionymi przez Sąd w tamtym postępowaniu. W tym czasie sytuacja małoletniego zasadniczo nie uległa większym zmianom, nadal mieszka wraz z matką w tym samym mieszkaniu, natomiast koszt jego utrzymania kształtuje się na podobnym poziomie co poprzednio. Aktualnie w jego skład wchodzą: wyżywienie – 300zł, odzież i obuwie – 100-150zł, pieluchy – 150zł (w czasie choroby do 180zł), kosmetyki i środki czystości – 230zł (w tym sudocrem, krem na słońce – ze względu na jasną cerę, pasta do zębów, szampon, chusteczki, płyn do kąpieli), rozrywka – 30-50zł, leki na alergię – ok. 15zł, udział w czynszu – 69zł, udział w opłacie za energie elektryczną – 65zł, udział w opłacie za nieczystości – 25zł, udział w opłacie za gaz – średnio – 62zł (sąd przyjął, iż okres zimowy trwa przez 6 miesięcy, czyli średnio opłata ta wynosi 125zł miesięcznie). Do tego należy doliczyć koszty leków w czasie choroby, na odporność, koniecznych witamin, co miesięcznie wynosi około 170zł.

Odnośnie zamian jakie zaszły w możliwościach zarobkowych i majątkowych powoda D. K. w ostatnich dwóch latach należy wskazać, iż jedyną zmianą jaka w tym czasie nastąpiła jest fakt, iż (...) zawarł związek małżeński z A. N. oraz, że w dniu (...) urodził się mu kolejny syn - P. K.. Powód powoływał się również na to, że w tym okresie zaszły zmiany w jego zatrudnieniu, na fakt, że poprzednio prowadził działalność gospodarczą, z której osiągał dochód w

kwocie około 3.500zł miesięcznie, a od dnia 9 czerwca 2016r. zawarł umowę o pracę na czas określony z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.200-2.300zł netto, jednakże podkreślić tutaj należy, iż składając apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31 maja 2016r., wskazując na swoje żądanie zmiany orzeczenia, powód powoływał się jedynie na potrzeby usprawiedliwione dziecka, a nie na swoje możliwości majątkowe czy zarobkowe (k. 164). Zatem skoro powód już w chwili orzekania o alimentach przez Sąd Okręgowy w Gdańsku zmienił formę zatrudnienia, a co za tym idzie obniżył swój dochód niemal trzykrotnie i nie wskazywał na tę zmianę w apelacji, to obecnie, domagając się obniżenia alimentów, nie może wskazywać na te okoliczności. Zwrócić uwagę należy, iż Sąd Okręgowy w Gdańsku, rozpoznając apelację D. K. od wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 31 maja 2016r., posiadał wiedzę, że pozwany zmienił formę zatrudnienia i w tej kwestii powołał się na przepis art. 135§1 krio: „który uzależnia wysokość alimentów od możliwości zarobkowych stron nie zaś od faktycznie otrzymywanych dochodów" oraz na przepis 136 krio, wskazując, iż „stanowi, że zakazuje się uwzględniania zmian w zatrudnieniu na mniej istotne bez ważnego powodu należy uznać, że możliwości zarobkowe pozwanego nie uległy zmianie, czy przynajmniej nie zostały wykazane za uzasadnione ze strony pozwanego, że obniżył swoje dochody" (k. 163).

Poza powyższym jednak z uwagi na to, że D. K. w apelacji od wyroku z dnia 31 maja 2016r. nie powoływał się na podwody zmiany formy swojego zatrudnienia (apelacja k. 126-129 akt IIIRC 87/16), a uzasadniając pozew o obniżenie alimentów odnosił się do nich Sąd, rozstrzygając w niniejszej sprawie - z ostrożności – postanowił wziąć tę kwestię pod uwagę. Powód zmianę formy swojego zatrudnienia z prowadzenia działalność gospodarczej na podjęcie pracy na podstawie umowy o pracę uzasadniał utratą kontraktu oraz zbyt wysokimi kosztami prowadzenia działalności, skutkiem którego jest jego zadłużenie wobec urzędu skarbowego na kwotę 3.000zł, wskazując jednocześnie, że stawki zaproponowane przez pracodawcę są wynikiem globalnego otwarcia w Polsce rynku pracy dla obcokrajowców i musiał je przyjąć by w ogóle móc pracować. Rozważając tę kwestię Sąd musiał mieć na uwadze przepis art. 136 krio, który stanowi, że jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. W ocenie Sądu D. K. nie wykazał, że powody, dla których zmienił formę zatrudnienia, która skutkuje zmniejszeniem jego dochodów, są ważne w świetle wyżej cytowanego przepisu. Po pierwsze, nie wykazał, że utracił kontrakt oraz, że nie miał możliwości jego dalszego przedłużenia oraz zawarcia nowego na podobnych warunkach. Po drugie, nie wykazał kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, a przede wszystkim tego, że po odliczeniu ich od dochodu otrzymywałby niższe wynagrodzenie niż z wykonywanej pracy na podstawie umowy o pracę, a nawet tego, że w związku z prowadzeniem działalności posiada zadłużenie w urzędzie skarbowym. Po trzecie, faktem jest, że rynek pracy w Polsce został otwarty dla obcokrajowców, jednakże powód w żaden sposób nie wykazał, że ma to jakikolwiek związek z tym, że musiał zawiesić działalności gospodarczą i zatrudnić się na podstawie umowy o pracę. Jednocześnie powszechnie wiadomo, że stopa bezrobocia w Polsce jest na najniższym poziomie od lat, a pracownicy posiadający takie kwalifikacje oraz doświadczenie jak D. K., który w zawodzie k. (...)pracuje już od 16 lat, w samej Stoczni od 4, posiada różnego rodzaju uprawnienia w tym na palnik gazowy, cięcie oraz do pracy na wysokościach, a obecnie zajmuje się prostowaniem stali, są wysoko wynagradzani. W związku z powyższym Sąd, oceniając żądanie powoda o obniżenie alimentów nie mógł wziąć pod uwagę faktu, iż zmienił on zatrudnienie na gorzej płatne. W ocenie Sądu to działanie powoda nie usprawiedliwia zmniejszenia zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zważyć także należy, że Sąd Okręgowy orzekając o zasadności apelacji D. K., zobowiązał jego pełnomocnika do przedłożenia zaświadczenia o dochodach D. K. za okres ostatnich 6 miesięcy i z przedłożonego dokumentu przeprowadził dowód (k. 146 i k. 149 akt III RC 87/16), po czym orzekł o oddaleniu apelacji (wyrok k. 152).

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż D. M. swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego N. spełnia również poprzez codzienną opiekę i wychowanie. W myśl art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Natomiast powód praktycznie nie uczestniczy w wychowaniu

N., utrzymuje z nim jedynie sporadyczny kontakt, a cały ciężar jego wychowania spoczywa na matce małoletniego. Podkreślić należy, iż obowiązek rodziców ponoszenia ciężarów utrzymania i wychowania dziecka jest niezależny od tego, gdzie znajduje się dziecko. Jeśli rodzice nie mieszkają razem i dziecko mieszka u jednego z rodziców, pozostając pod jego faktycznym „kierownictwem", nie zwalnia to drugiego z rodziców od udziału w kosztach utrzymania i wychowania dziecka. Co więcej, udział takiego rodzica (w tym przypadku powoda) w finansowaniu kosztów utrzymania dziecka powinien być wyższy, niż tego z rodziców, na którym dodatkowo spoczywa ciężar wychowania małoletniego (w tym przypadku matka pozwanego).

Podkreślić przy tym należy, iż nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99, LEX nr 51629). Rodzice w żadnym razie nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (por. pkt XII podpunkt 2 uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976r., III CZP 46/75, OSNCP z 1976 r., Nr 9, poz. 184). Podstawowym obowiązkiem powoda jako rodzica jest zapewnienie należytych warunków bytowania swoim dzieciom, i to niezależnie, czy te dzieci mieszkają razem z rodzicem, czy też nie.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż powodowi w dniu (...) urodził się syn P., co powoduje, że powoda obciążają dodatkowe koszty związane z koniecznością zapewnienia bytu kolejnemu dziecku, jednakże decydując się na kolejne dziecko powód wiedział, że ma już na utrzymaniu dwoje innych dzieci. W takiej sytuacji nie powinien on dążyć do obniżenia alimentów na starsze dzieci, a zintensyfikować działania w celu zdobycia nowych środków finansowych na utrzymanie kolejnego dziecka. Podnieść należy, iż istotne zmniejszenie kwoty alimentów, a co się z tym wiąże obniżenie stopy życiowej dziecka jest dotkliwiej odczuwalne niż konieczność utrzymywania się od początku na niższym poziomie, co nakazuje z dużą rozwaga podchodzić do kwestii obniżania alimentów na dzieci, które już z tych środków korzystają (por. komentarz lex do art. 133 teza 3 J. Wierciński). Ponadto koszty utrzymania kolejnego dziecka powoda obciążają nie tylko samego powoda, lecz również jego żonę, która jest matką chłopca, a z którą powód prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Fakt, iż powód założył nową rodzinę i urodziło się mu kolejne dziecko nie zwalnia go od obowiązku łożenia na syna, którego posiada z poprzednią partnerką. Sąd zgadza się ze stanowiskiem wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z 12 grudnia 2013 r. w sprawie II Ca 1065/15, że posiadanie innych dzieci, z innego związku nie ma wpływu na obowiązek alimentacyjny względem dzieci starszych, ze związku pierwszego o tyle tylko, że pierwsze nie uchyla drugiego (LEX nr 1715510).

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka wyprzedza inne ich zobowiązania, pozwany jako dorosły, doświadczony już życiowo człowiek, mający już dwoje dzieci na utrzymaniu na pewno w pełni zdawał sobie sprawę z kosztów związanych z utrzymaniem synów, co tym bardziej przekonuję i potwierdza, że sam D. K. musiał decydując się w znanej sobie sytuacji życiowej i majątkowej na posiadanie kolejnego, trzeciego dziecka pozytywnie oceniać swoje możliwości płatnicze, także w kontekście wskazanej konieczności utrzymania kolejnego członka rodziny. Powód podnosił, że chce by każdy z jego synów dostawał równe alimenty, dlatego wystąpił o obniżenie ich do kwoty 500zł miesięcznie. Zważyć należy, że zgodnie z art. 135 § 1 kro wysokość alimentów uzależniona jest od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zatem Sąd zobowiązany jest badać usprawiedliwione potrzeby N. K., które chociażby z uwagi na wiek, stan zdrowia, wychowywanie go tylko przez jednego rodzica, mogą być i są inne niż potrzeby 15-letniego M. K. czy rocznego P. K.. Skoro powód ma na utrzymaniu trojkę dzieci powinien tak pokierować swoim życiem, aby zdobyć środki na utrzymanie ich wszystkich. Należy także przypomnieć, iż art. 133 kro i 135 kro nie dzieli dzieci na różne kategorie, a jedynie wysokość alimentów uzależnia od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Fakt, iż powód zawarł związek małżeński i urodziło mu się kolejne dziecko nie zwalnia go od obowiązku łożenia na synów, których posiada z wcześniejszych związków. Tym bardziej skoro aktualnie zwiększyła się ilość dzieci na jego utrzymaniu, to jego wysiłek

w zdobyciu środków finansowych na ich utrzymanie powinien być bardziej wzmożony, a decyzje bardziej wyważone. Powód sam zdecydował, że w chwili obecnej nie szuka innej pracy, chociaż posiada wieloletnie doświadczenie i u tego samego pracodawcy pracuje od lat, a jego wynagrodzenie oscyluje nadal w granicach najniższego wynagrodzenia krajowego. Nie podejmuje on też starań o pracę dodatkową. Zdaniem Sądu powód nie powinien mieć problemów ze znalezieniem pracy, skoro aktualnie stopa bezrobocia jest bardzo niska – w województwie (...) wynosi niespełna 5 % (w Polsce niespełna 6 %), co jest faktem powszechnie znanym. Tymczasem powód nie wykazał, by w jakikolwiek sposób podjął starania o znalezienie innej, lepiej płatnej, czy też dodatkowej pracy. W ocenie Sądu takiego zachowania nie sposób uznać za odpowiedzialne i racjonalne, nie może też ono uzasadniać obniżenia alimentów w niniejszej sprawie.

Reasumując, w ocenie Sądu w chwili obecnej brak jest podstaw do obniżenia świadczeń alimentacyjnych, do których zobowiązany jest D. K. na rzecz małoletniego N. M.-K., bowiem: Po pierwsze, małoletni pozwany nie posiada możliwości zarobkowych pozwalających na samodzielne utrzymanie. Po drugie, koszty utrzymania małoletniego pozwanego nie zmalały od czasu ostatniego orzeczenia o wysokości alimentów. Po trzecie, możliwości majątkowe i zarobkowe powoda należy oceniać przy zastosowaniu art. 136 kro, a zatem bez uwzględnienia zmian wynikających ze zmiany formy zatrudnienia. Po czwarte, w świetle powyższych okoliczności brak jest podstaw do przerzucenia obowiązku alimentacyjnego na matkę małoletniego, w sytuacji gdy matka małoletniego, poza tym iż dostarcza mu środków utrzymania i wychowania, swój obowiązek alimentacyjny spełnia poprzez codzienną pielęgnację i wychowanie dziecka.

Zdaniem Sądu powód decydując się na trzecie dziecko, nie powinien kierować się tylko dobrem swojego najmłodszego dziecka, które jako jedyne pozostaje pod jego pieczą – by poprzez obniżenie alimentów na starsze dzieci pozyskać dodatkowe środki na utrzymanie najmłodszego z synów – ale wszystkich swoich dzieci, także starszego N. K., którego potrzeby również nie uległy zmniejszeniu, a który nie znajduje się po opieką ojca, nie otrzymuje od niego prezentów

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 136 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario i art. 138 kro a contr ario w zw. z art. 133 kro orzekł jak w sentencji wyroku.